

но и бедрата имъ, и когато били на коне, си служили съ плащ⁵¹⁾ чакъ до краката, а не съ кжсо намѣтало⁵²⁾. Севтъ изпратилъ нѣкои отъ плѣнниците, за да кажатъ на забѣгналитѣ въ планинитѣ, че ако не слѣзатъ въ кжшитѣ си и не му се подчинятъ, щѣлъ да изгори и кжшитѣ имъ и храната имъ, та щѣли да загинатъ отъ гладъ. Поради това, женитѣ, дѣцата и старцитѣ слѣзли отъ планинитѣ. А по-младитѣ се разположили низъ селата въ подножието на планината. Щомъ се научилъ Севтъ за това, заповѣдалъ на Ксенофонта да вземе по-младитѣ хоплити и да го послѣдва. Тѣ потеглили прѣзъ нощъта и на разсѣмване дошли въ селата. И повечето отъ неприятелитѣ смогнали да избѣгатъ, понеже планината била наблизу, а тия, които Севтъ заловилъ, безпощадно ги разстрѣлялъ.

Въ войската имало нѣкой си Епистенъ отъ Олинтъ⁵³⁾, който се лесно влюбвалъ въ момчета. Той, щомъ забѣлѣзалъ единъ красивъ юноша, вѣорженъ съ щитъ, който щѣлъ да бжде убитъ, затекълъ се при Ксенофонта и го замолилъ да спаси красивия юноша. И Ксенофонтъ отишълъ при Севта и го молилъ да не убива юношата, като му описалъ нрава на Епистена, и му разправилъ, че веднѣжъ той събралъ единъ отредъ войници, като обръщалъ внимание само на това, да ли сж красиви, и се показвалъ заедно съ тѣхъ храбъръ. Севтъ го попиталъ: „Наистина ли искашъ, Епистене, да загинешъ заради него?“ А той си протегналъ врата и казалъ: „Удряй, стига само юношата така да заповѣда и да ми бжде признателенъ за това!“ Севтъ попиталъ юношата, да убие ли Епистена вмѣсто него. Юношата се възпротивилъ на това, и се молилъ да не погубва никого отъ двамата. Тогава Епистенъ пригърналъ юношата и рекълъ: „Сега, Севте, заради него трѣбва да се биешъ съ менъ, защото азъ не ще пусна момчето“. А Севтъ се засмѣлъ и не се възпротивилъ. Сжшеврѣменно той рѣшилъ да се настани тука, за да не взиматъ отъ тия села храна забѣгналитѣ въ планината. И самъ, като се спусналъ малко по-надолу, разположилъ своя станъ въ полето, а Ксенофонтъ заелъ заедно съ отбранитѣ войници най-високо разположеното подпланинско

51) На грѣцки ζειρά.

52) На грѣцки χλαμύς.

53) Главенъ градъ въ Халкидика, разрушенъ отъ Филипа въ 348 г., сега с. Мириофито.